

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 482/2022-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], a 2/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s. r. o., Hlavná 6, Šaľa, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/13/2022 z 29. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa 1 **z a s t a v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky 2 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2022 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením všeobecného súdu v civilnom spore, ktoré žiadajú zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľ 1 s ďalšími 1 171 žalobcami sa žalobou zo 14. júla 2021 na okresnom súde domáhal určenia v reštrukturalizačnom konaní popretej pohľadávky. Okresný súd vylúčil konanie o jeho žalobe na samostatné konanie a uznesením z 8. decembra 2021 konanie o nej vzhľadom na jeho smrť 6. januára 2021 podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 62 Civilného sporového poriadku zastavil. Sťažovateľom 1 splnomocnený advokát proti tomu podal odvolanie, čo odôvodnil tým, že podľa § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka bol povinný urobiť po smrti sťažovateľa 1 všetko, čo neznieslo odklad, tak aby dedičia sťažovateľa 1 neutrpeli ujmu.

3. Krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením odvolanie odmietol ako podané neoprávnenou osobou, keďže plnomocenstvo sťažovateľa 1 advokátovi zaniklo jeho smrťou. Stotožnil sa s okresným súdom, že smrťou sťažovateľa 1 zanikla jeho procesná subjektivita, a preto

okresný súd správne konanie zastavil, keď nebola daná procesná subjektivita sťažovateľa 1 pri podaní žaloby. K povinnosti vykonať neodkladné úkony po zániku plnomocenstva uviedol, že podanie žaloby šesť mesiacov po smrti splnomocniteľa nie je neodkladný úkon.

III.

4. Sťažovateľka 2, ktorá je dedičkou sťažovateľa 1, tvrdí, že nevedela o pohľadávke sťažovateľa 1, keďže nebola zahrnutá do súpisu majetku v dedičskom konaní. Podanie ústavnej sťažnosti odôvodňuje nesprávnym postupom súdov, ktoré viedlo k odopretiu práva na súdnu ochranu. Podľa sťažovateľky 2 bude potrebné, aby bolo o prihlásenej pohľadávke rozhodnuté v dodatočnom dedičskom konaní. Podanie žaloby advokátom sťažovateľa 1 po jeho smrti s ohľadom na § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka považuje za neodkladný úkon, a preto malo byť rozhodnuté tak, že v konaní bude pokračovať s ňou ako s dedičkou sťažovateľa 1.

IV.

5. Sťažovateľ zomrel 6. januára 2021 a jeho ústavná sťažnosť proti rozhodnutiu všeobecného súdu z 29. apríla 2022 bola podaná 29. júla 2022. Sťažovateľ stratil spôsobilosť byť účastníkom konania pred ústavným súdom pred podaním ústavnej sťažnosti. Preto vo vzťahu k sťažovateľovi 1 bolo konanie podľa § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 62 Civilného sporového poriadku zastavené, keďže k porušeniu jeho základných práv nemohlo dôjsť uznesením všeobecného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu, ktoré bolo vydané na základe jeho žaloby podanej po jeho smrti.

6. To však nevylučuje záver o tom, že mohlo dôjsť k porušeniu základných práv jeho dedičov, teda aj sťažovateľky, ktorá sa však domáha vyslovenia porušenia len svojho základného práva na súdnu ochranu. Základné právo na súdnu ochranu zaručuje ochranu prostredníctvom orgánu súdnej moci vo všetkých fázach súdneho konania. K porušeniu tohto základného práva by došlo vtedy, ak by sťažovateľke 2 bola odmietnutá možnosť domáhať sa práva na nezávislom a nestrannom súde, teda ak všeobecný súd odmietol konať a rozhodovať o jej návrhu alebo o jej opravných prostriedkoch bez toho, aby vec preskúmal a rozhodol o nej (II. ÚS 8/2001, IV. ÚS 115/03).

7. Sťažovateľka nebola a ani sa nedomáhala toho, aby bola stranou v konaní o žalobe podanej v mene, v tom čase už mŕtveho sťažovateľa 1. Nedožadovala sa ochrany svojich subjektívnych dedičských práv v namietanom konaní na všeobecných súdoch. Ako sama tvrdí, svoje právo na súdnu ochranu si uplatnila priamo na ústavnom súde. Ústavný súd však nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov, ale preskúmava, či bola táto ochrana všeobecnými súdmi poskytnutá ústavne konformným spôsobom. V okolnostiach veci sťažovateľky namietané uznesenie krajského súdu nemohlo zasiahnuť a porušiť jej ústavné právo na súdnu ochranu, keďže v tomto konaní sa žiadnej súdnej ochrany či už žalobou alebo návrhom na vstup do tohto konania nedomáhala. Jej tvrdenie, že pohľadávka sťažovateľa 1 nebola predmetom dedičského konania a bude potrebné, aby bolo o nej rozhodnuté v dodatočnom dedičskom konaní, je vo vzťahu k ňou tvrdenému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy namietaným rozhodnutím krajského súdu nedôvodná. Z tohto argumentu nevyplýva, že by sťažovateľke bolo znemožnené domáhať sa určenia zdedenej pohľadávky nesprávnosťou namietaného rozhodnutia krajského súdu. Preto v rozsahu ústavnej

sťažnosti sťažovateľky 2 je ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde zjavne neopodstatnená a ako taká bola odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu